

**Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет**

МАТЕРІАЛИ
***XI Міжнародної науково-
практичної конференції студентів
та молодих науковців***
**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ»**

16 травня 2018 року
м. Рівне

ББК 72

УДК 001+37+316.3

Н-34

НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА**МОЛОДИХ: Матеріали XI Міжнародної науково–практичної конференції студентів та молодих науковців. - Рівне: РВВ РДГУ.- 2018.- 356 с.***Програмний комітет:*

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ– голова оргкомітету;

Дейнега Олександр Вікторович – кандидат економічних наук, професор, проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;

Тимошук Олександр Станіславович – кандидат педагогічних наук, доцент– заступник голови оргкомітету;

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент;

Виткалов Сергій Володимирович – кандидат мистецтвознавства, доцент;

Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;

Кирильчук Олександр Миколайович – кандидат філологічних наук, доцент;

Михальчук Роман Юрійович – кандидат історичних наук, доцент;

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;

Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;

Трофімчук Володимир Миколайович – кандидат педагогічних наук, доцент;

Панасюк Віктор Миколайович – здобувач ступеня PhD;

Поліщук Ольга Павлівна – здобувач ступеня PhD;

Биков Олександр Володимирович – здобувач вищої освіти IV курсу історико-соціологічного факультету;

Бортник Леонід Васильович– здобувач вищої освіти IV курсу фізико-технологічного факультету;

Зайченко Сергій Вікторович – здобувач вищої освіти IV курсу фізико-технологічного факультету.

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №4 від 26.04.2018р.)

Другий елемент системи місцевого управління зріс з практики використання в колоніях посади Коррехідора, як представника королівської влади на місцях. Територія, підвідомча цій посадовій особі, отримала назву «коррехіменто» (*corregimiento*), і в тих випадках, коли вона включала іспанські міста, Коррехідор мав владу в місцевому кабільдо. Однак найбільшу владу він мав в районах так званих «коррехіменто» індіанців. Усередині такої території цивільні обов'язки Коррехідора включали навчання індіанців землеробства, експлуатацію багатств підвідомчій йому галузі, а також будівництво громадських споруд: мостів, доріг, громадських будівель, зерносховищ та інших приміщень. [5, с.157]

В економічному відношенні іспанські колонії базувались на системі ідей, які розвинулися на основі досвіду, набутого короною в самій Іспанії. Економічна система, що розвинулася з цих ідей, представляла собою меркантилізм. Відповідно до неї колонії повинні були постачати сировинні матеріали для промисловості метрополії і служити для неї ринком збуту промислових товарів. Аж до XVIII століття корона з метою тримати під своїм контролем торгівлю і стягувати податки дозволяла вести торгові стосунки тільки через Севілью в Іспанії і строго певні порти в Америці, з яких головними були Номбре-ле-Діос, Веракрус, Акапулько, Ліма і Гавана, а в самих цих портах - певним іспанським торговим фірмам.

Отже, кінці XV – в першій половині XVII ст. Іспанія була однією із наймогутніших європейських держав. Іспанська імперія, землі якої розкинулися в Америці, в Тихому та Атлантичному океанах, в Африці, була найбільшою колоніальною державою в епоху Нового часу.

Список використаних джерел

1. Альперович М. С. Завершение испанской колонизации Америки в XVIII в. / М. С. Альперович // Новая и новейшая история. – 1993. – № 5. – С. 53-63.
2. Кеймен Г. Испания: дорога к империи / Г. Кеймен; пер. с англ. А. Демина, В. Капустина. – М.: «Издательство АСТ», 2007. – 764 с.
3. Кофман А. Ф. Чудо конкисты / А. Ф. Кофман // Латинская Америка. – 2004. - № 2. – С. 73-88.
4. Марчук Н.Н. История Латинской Америки с древнейших времен до начала XX века // http://www.indiansworld.org/Latin/latin_america_history3.html#.UZQJdzN_SIU
5. Посконина О. И. История Латинской Америки (до XX века) / О. И. Посконина. – М.: Издательство «Весь Мир», 2009. – 248 с.
6. Томас А.Б. История Латинской Америки / А.Б. Томас. – Москва, Издательство иностранной литературы, 1960. – с.635

СЕЦЕСІОНІЗМ ЯК КРАЙНЯ ФОРМА СЕПАРАТИЗМУ НА ПРИКЛАДІ КАТАЛОНІЇ

Осокало Г. Ю., здобувач вищої освіти

**Сєвєрова О. В., доцент кафедри всесвітньої історії
Рівненський державний гуманітарний університет**

Доцентрові і відцентрові тенденції сучасного світопорядку, що виражаються в загальносвітовій інтеграції та регіональній локалізації, додали на початку XXI століття проблемам політичного сепаратизму, автономії і сецесії нового звучання. Імпульс отримання політичної незалежності через сецесію, що поширюється по світовому геополітичному просторі, — яскрава ознака сучасних міжнародних відносин. Не випадково період сучасної історії часто називають «епохою сецесії».

Дана стаття ставить за мету розглянути європейський сецесіонізм, проаналізувати основні аспекти виникнення причин сецесії в Європі та її наслідки на прикладі Каталонії.

Сецесіонізм – це політичний рух, який є крайньою формою сепаратизму, метою якого є юридично оформлений вихід частини території держави з її складу з подальшим утворенням нової незалежної держави або її приєднання до іншої сусідньої держави.

Термін сецесія (від лат. *secessio* — відхід у бік, відокремлення, розкол) зародився ще в Стародавньому Римі. Це була форма страйку плебей, особливо солдатів, які виходили з міста на пагорби й відмовлялися співпрацювати з магістратом, доки їхні вимоги не будуть розглянуті. Такі погрози були особливо чутливі у воєнний період. Вважається, що саме під час такої сецесії у V столітті до н.е. громадяни Риму добилися права обирати своїх трибунів і приймати закони, що управляли їхньою громадою [1, с. 75].

Дослідники виділяють два види сецесіонізму: юридичний та фактичний. Юридичний сецесіонізм побудований на добровільних засадах виходу адміністративно-територіальної одиниці зі складу держави відповідно до норм міжнародного права. Даний процес здійснюється за договором між усіма зацікавленими сторонами (центральна влада, суб'єкт, який прагне вийти зі складу держави, та інша держава). Фактичний сецесіонізм передбачає вихід територіальної одиниці зі складу держави в односторонньому порядку, здебільшого із застосуванням військової сили [3].

Важливим аспектом сецесіоніського руху є те, що він проявляється в широкому розмаїтті форм, засобів та методів боротьби в різних регіонах світу, починаючи від простих заяв та погроз і закінчуючи збройною боротьбою та тероризмом. Тому в світлі глобалізаційних процесів, які відбуваються в світі, певна подія в одному кінці світу може стати прецедентом для будь-якої іншої, а розвиток подій на будь-якій території зі змішаним населенням може піти шляхом як мирного співіснування та політичної стабільності, так і шляхом військових конфліктів [3, с. 75].

Чинниками, що сприяють активізації сецесійних рухів, є зростання тероризму, наркобізнесу, піратства, як результат занепадає економіка, соціальна інфраструктура, проте саме головне — гинуть люди та підриваються основи мирного існування людства.

Виникнення сецесійного руху можливе за наявності двох умов: по-перше, дискримінації етнічної меншини в тій чи іншій формі з боку державної влади, а по-друге, наявності політичної еліти, яка б очолювала

цей рух. Чи досягне сецесіонізм поставленої мети, залежить від міжнародної політики, балансу інтересів і сил на зовнішній арені [4, с. 121].

Однак, коли частина населення держави прагне до сецесії, постає необхідність в дотриманні чітких правових умов виходу адміністративно-територіальної одиниці зі складу держави. Для мирного вирішення проблеми в умовах миру та демократії приймається відповідне рішення про відокремлення на референдумі, що забезпечується легітимною владою.

На практиці сецесія в більшості випадків руйнівна та збиткова.

Одним із способів вирішення регіональних конфліктів є створення багатонаціональної федерації, де національні меншини об'єднуються в державу на федеративних засадах, через наявність певної форми територіальної автономії, в яких проведені внутрішні кордони та розподілені владні повноваження.

Уряд може реагувати на сецесіонізм кількома способами: по-перше, погодитися на вимоги сепаратистів, щодо покращення ставлення до меншин (релігійних, мовних та територіальних); по-друге, дозволити меншинам брати участь в політичному житті країни, через парламентське голосування, референдуми та створення конфедерації

[5, с. 87].

На сучасному етапі яскравим прикладом сецесії в Європі ми вважаємо рух в Каталонії, де дане питання не перестає бути актуальним на протязі тривалого періоду.

Сучасна Каталонія — це історично сформований регіон та автономне об'єднання на північному сході Іспанії із населенням 7,5 млн. осіб станом на 2016 р. (16% населення Іспанії). Столиця — місто Барселона [9, с. 149].

Етнічне розмаїття, історичні традиції та диспропорції економічного розвитку Каталонії є причинами популярності в ній сецесіоністських рухів.

Випадак із каталонським сецесіонізмом став загальноіспанським політичним феноменом. Він активно використовується регіональною елітою Каталонії як інструмент в полеміці з Мадридом з приводу політичних, економічних проблем та участі Каталонії в європейській політиці.

Сучасний каталонський сецесійний рух зародився в ХХ ст. під час іспанської революції та скасування монархії в 1931 р., коли Каталонія проголосила незалежність.

Із встановленням в Іспанії республіки, в наслідок перемоги соціалістів на парламентських виборах, Кортеси — парламент Іспанії — 9 вересня 1932 р. прийняв Закон «Про автономний статус Каталонії», де визначалося, що в Каталонії повинен бути обраний парламент та сформовано місцевий уряд Женералітат. Відповідно Каталонія відмовлялася від незалежності та задовольнялася широкою автономією [2]. Тому 15 вересня 1932 р. Каталонія стала єдиним регіоном Іспанії, який отримав право на автономію. Одначасно у 1934 р. Женералітатом Каталонії почав здійснюватися проєкт створення незалежної Каталонії [9, с.149].

Проте в 1936 р. в Іспанії розпочалася громадянська війна між соціалістичним урядом Іспанської Республіки та правими силами, які були представлені партією «Фаланга», яку очолював генерал Франсіско Франко, прихильник централізованої влади в країні.

З метою збереження автономії каталонці підтримали позиції республіканців. В ході боїв із 25 червня по 16 листопада 1938 р. на річці Ебро республіканські війська зазнали поразки. Як наслідок, на початку лютого 1939 р. Каталонія опинилася під окупацією військ генерала Франсіско Франко, який оголосив себе главою держави [2].

Отож, наслідком громадянської війни було позбавлення Каталонії автономії. В країні встановився диктаторський режим Франсіско Франко, що придушив націоналістичний рух каталонців в їхньому прагненні до незалежності .

20 листопада 1975 р. помер Франсіско Франко. Його смерть ознаменувала кінець авторитарного режиму в Іспанії та стала новою сторінкою в історії Каталонії, для якої, як і для всій країни, був характерний період дефранкізації.

У 1978 р. була прийнята нова Конституція Іспанії, яка визнавала Іспанію багатонаціональною державою. Адміністративно-територіальний поділ передбачав наявність в складі Іспанії автономних одиниць [3, с.75].

На сьогоднішній день Іспанія складається із 17 територіально-автономних одиниць і двох «заморських» автономних міст — Сеута і Мелілья — на півночі Африки. Кожна автономія має свій уряд, свій парламент і право самій приймати рішення із досить широкого кола питань — від формування органів самоуправління та податкової системи до питань, які стосуються охорони здоров'я.

В 1979 р. Каталонії згідно Конституції Іспанії був наданий особливий автономний статус із розширеними правами як «історичній території», де каталанська мова визнавалася рівноправною поряд із іспанською.

У свою чергу, ця подія підкреслила, що боротьба каталонців за автономію та незалежність протягом тривалого періоду її історії, була вагомим чинником визнання Мадридом її як окремої територіальної одиниці Іспанії.

У 1980 р. було відновлено діяльність Женералітату, який проголосив 11 вересня Діадою — Національним днем Каталонії, цей день щорічно відмічається на згадку роковин битви при Барселоні 1714 р., між військами герцога Анжуйського Філіпа V Бурбона та імператора Священної Римської імперії Карла VI Габсбурга за іспанський трон, де каталонці підтримали Карла VI з метою проголошення власної незалежності. Проте, битва при Барселоні для каталонців стала національною поразкою, адже перемогу здобув Філіп V, який видав указ, що мав назву Декрет Нуева Планта, згідно якого Каталонія як автономна одиниця Іспанії припиняла своє існування.

Однак, надання Каталонії автономії не зупинило сецесійний рух каталонців, а навпаки прискорило цей процес. Як приклад, в березні 2011 р. партія «Каталонська солідарність за незалежність» представила в каталонський парламент законопроект про вихід регіону зі складу Іспанії, який був відхилений більшістю голосів [2, с. 90].

Проте, каталонський сецесійний рух має досить міцну економічну основу, яка була, є і буде однією із ключових проблем, що підштовхує національні еліти до відокремлення та проголошення незалежності Каталонії.

У 2011 р. обсяг ВВП Каталонії склав п'яту частину ВВП країни (200 млрд. євро) . Щорічно Каталонія вносить до держбюджету Іспанії від 5 до 16 млрд євро, більше, ніж отримує з бюджету [8, с. 62]. Це дозволило каталонським націоналістам говорити про те, що Каталонія фактично "годує" всю країну. Економічне підґрунтя знаходить серйозну підтримку у населенні, адже ВВП Каталонії дорівнює ВВП Фінляндії та Данії, а також є вищим за Ірландію. Показник ВВП на душу населення майже такий самий, як в Німеччині, і вищий за Грецію та Португалію. Рівень експорту близький до показників Фінляндії та перевищує показники Португалії [9, с. 152].

Тому чергове послаблення єдиного економічного та соціального простору сучасної Європи внаслідок світової кризи спонукає каталонців до відокремлення Каталонії від Іспанії. Приводом до сецесії в даному випадку є каталонська мова, яка виступає як інструмент політичного тиску на іспанський уряд з метою проголошення незалежності Каталонії.

Відповідно іспанського уряду на політичний тиск з боку Каталонії стало ухвалення Конституційним судом Іспанії рішення, що правової основи для відокремлення Каталонії немає, а каталонська мова не повинна отримувати перевагу перед іспанською. Проте вирок суду не зупинив, а навпаки згуртував каталонців до подальшого єднання в їх прагненні до незалежності [8, с. 65].

11 вересня 2012 р. Каталонія відзначила Діаду. Ця подія переросла в півтора мільйонну демонстрацію під гаслами "Каталонія – нова держава Європи".

Цікавим постає той факт, що в цей день центральний уряд Іспанії відмовив Каталонії в її проханні надати можливість самостійно визначити рівень податкових відрахувань до державного бюджету. Півтора мільйона демонстрація стала причиною проведення 25 листопада 2012 р. дострокових регіональних виборів, які регламентувалися як референдум про самовизначення. Саме тому абсолютну більшість на виборах до парламенту Каталонії отримали партії прихильників незалежності.

23 січня 2013 р. парламентом Каталонії було проголошено Декларацію про суверенітет: «Каталонія – суверенний політичний та правовий суб'єкт в складі Іспанії» [9, с. 152].

Відповідно був запланований референдум про відокремлення, який передбачалося провести в 2014 р.. 27 вересня 2014 р. Конституційний суд Іспанії наклав вето на цей референдум, через його невідповідність Конституції Іспанії, адже цей документ є основною перешкодою на шляху набуття Каталонією незалежності. В Конституції Іспанії не визнається вільний вихід автономного утворення зі складу країни. Наприклад, стаття 2 Конституції встановлює "нерозривну єдність іспанської нації," адже Іспанія є державою автономій, що виходить з єдиного суверенітету іспанської нації. Нацією вважається тільки іспанська [8, с. 67].

Очевидним залишається одне: іспанський уряд за жодних обставин не йтиме на компроміс із каталонським урядом, який прагнути змінити статтю 2. Щоб змінити цю статтю, необхідно зібрати дві третини голосів в парламенті Іспанії, а потім затвердити це рішення на загальнонаціональному референдумі [9, с. 154]. Із іншого боку противники відділення Каталонії від Іспанії попереджають, що це призведе до економічних труднощів. За підрахунками Credit Suisse (швейцарської міжнародної фінансової групи) незалежність Каталонії призведе до втрати Іспанією 20% ВВП, а колишній голова Єврокомісії Жозе Мануель Баррозу заявив, що нова держава не зможе стати самостійним членом ЄС без згоди Іспанії, а це автоматично позбавить регіон дотацій Євросоюзу [2].

Зрозумілим є факт, що іспанський уряд блокуватиме будь-які подальші спроби, спрямовані на досягнення незалежності Каталонією.

Це чітко простежується, навіть коли прем'єр-міністр Каталонії Карлес Пучдемон оголосив рішення про проведення референдуму щодо відокремлення Каталонії від Іспанії.

Отож, очевидним стає те, що Іспанія не готова прощатися із Каталонією, та економічний фактор грає в цьому не останню роль. Речник Кабінету Міністрів Іспанії Інйіго Мендес в Мадриді наголосив, що іспанський уряд оскаржуватиме будь-які дії уряду Каталонії в напрямку до незалежності [2].

Незважаючи на відповідь Інйіго Мендеса, Карлес Пучдемон оголосив, що референдум має відбутися 1 жовтня 2017 р.

6 вересня 2017 р. регіональним парламентом Каталонії було ухвалено закон про проведення 1 жовтня 2017 р. референдуму про незалежність. Карлес Пучдемон підписав цей законопроект, заявивши, що результати референдуму будуть обов'язковими .

В неділю 1 жовтня референдум було проведено, проте Каталонія не стала новою державою Європи. Близько 2,26 мільйона виборців із 5,34 мільйона жителів регіону взяли участь в голосуванні. За незалежність віддали голоси 90% виборців [10].

У такий спосіб референдум підтвердив очевидну неоднотайність каталонців в їх прагненні до незалежності, адже лише половина населення регіону взяла участь в голосуванні. Проте, цей референдум серйозно стурбував прем'єр-міністра Іспанії Маріано Рахоя, який з метою вирішення каталонського питання прагнув знайти компроміс із Карлесом Пучдемоном. Тим не менше політична невизначеність та непримиреність політичних поглядів Карлеса Пучдемона та Маріано Рахоя стосовно подальшого статусу Каталонії, стали чинниками, що зумовили виникнення політичної кризи, яка протягом жовтня та листопада 2017 р. лише

поглиблювалася, адже ні Карлес Пучдмон, ні Маріано Рахой не прагнули знайти спільної точки єднання. Як результат на сьогоднішній день каталонське питання перебуває в стані «застою», чекаючи подальшої розв'язки.

Таким чином, сецесія — це політичний рух, що виступає за відокремлення територіальної одиниці від держави з метою проголошення незалежності чи приєднання до іншої держави.

Каталонія — це яскравий приклад сецесії, де не одне століття сецесіонізм проявлявся в різних формах протесту проти центрального уряду Іспанії. Зрозумілим є одне, Каталонія — це регіон відмінний від інших регіонів Іспанії, адже вона має багатий досвід державотворення, власну мову, політичну еліту, яка прагне незалежності, а саме основне — потужну економіку. Тому сецесіонізм є політичним феноменом Каталонії, який згуртовує суспільство навколо ідеї незалежності. Звичайно, що конфронтація політичної еліти Каталонії із центральним урядом Іспанії є суттєвим чинником, що гальмує подальший процес проголошення незалежності Каталонії.

Однак сецесія в Каталонії виступає еквівалентом подальшого її успіху в цій боротьбі, адже вона стала центром сецесіонізму в Європі. В неї з'явилися союзники у вигляді таких регіонів як Шотландія, Південний Тіроль та Країни Басків, які не є байдужими до каталонського питання, тому зайняли вичікувальну позицію, очікуючи подальшої розв'язки.

Список використаних джерел

1. Аджемоглу, Д.А. Робінсон, пер. з англ. Олександра Дем'янчука. – 2-ге вид., – К.: Наш формат, 2017. – 440 с.
2. Волкова Г.И. Каталонский национализм проблемы территориальной целостности Испании // Сравнительная политика. – 2016. – №2 (23) – С.85 – 95.
3. Ковалевич Л. Політика держав європейського союзу з протидії сецесіонізму // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Географія. – 2016. – №1. – С.74 –77.
4. Ключник Р. Сепаратизм як світова мегатенденція сучасності // Політичний менеджмент. – 2011. – №6 (51). – С.120 – 129.
5. Попов Ф.А. Сецессионизм как угроза безопасности // Восточная аналитика. – 2011. – №2. – С.84 – 93.
6. Попов Ф.А. От «без государственной территории» к «государству де-факто» // Международные процессы. – 2011. – №2 (26). – С.16 – 28.
7. Попов Ф.А. География сецессионизма в современном мире / Ф.Попов. – М.: Новый Хронограф, 2012. – 672 с.
8. Медяник В. И. Почему регионы европейских стран стремятся к независимости // Актуальные проблемы международных отношений и современного мира : сб.науч. ст. – Минск, 2012. – С. 59–70.
9. Тамарович А.Ю. Движение за независимость Каталонии: причины и предпосылки сепаратизма // Политология. Религиоведение. – 2013. – №2(11). – С.148 – 156.
10. Влада Каталонії оголосила результати референдуму про незалежність [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.unian.ua>.

ВИТОКИ «ХОЛОДНОЇ ВІЙНИ»

Пилипчук Анна Сергіївна, здобувач вищої освіти

Михальчук Роман Юрійович, кандидат історичних наук, доцент

Рівненський державний гуманітарний університет

Термін «холодна війна» вживається для характеристики конфлікту, сторони якого не вдаються до використання збройних сил одна проти одної. Виникнення терміну датується близько XIV ст. Щодо конфронтації між СРСР і західними державами на чолі з США цей термін уперше був ужитий британським часописом «Трибюн» восени 1945 р. В 1947 р. Його підхопили відповідно Б. Барух та В.Ліпман. Характерно, що «автори» терміну «холодна війна» не були професійними політиками. Однак, саме їхні слова стали символом переходу союзників у Другій світовій війні від партнерства до протистояння [5, с.24].

Переростання протистояння в перманентну конфронтацію відбулося пізніше у 1947–1949 рр., коли стало очевидним, що лідери обох таборів переглянули ставлення до колишніх союзників. Хоча жоден із них не вдався до використання терміну «холодна війна» [4, с.133].

Однією з найважливіших складових конфронтації, яка призвела до «холодної війни», була ідеологічна. Дві наддержави – переможці в Другій світовій війні намагалися перебудувати світ згідно зі своїми ідеологічними уявленнями, тому їхня зовнішньополітична діяльність набувала певною мірою месіанського характеру [6, с. 182].

Згодом конфронтація стала елементом ідеології обох сторін і допомагала лідерам військово-політичних блоків консолідувати навколо себе союзників «перед обличчям зовнішнього ворога». Протистояння вимагало згуртованості всіх членів протилежних таборів капіталістичної і соціалістичної системи. Але оскільки ще свіжими були спогади про спільну боротьбу проти єдиного ворога, залучення всіх партнерів до конфронтації вимагало від обох наддержав власних ідеологічних зусиль щодо створення «образу ворога». Це підвищувало рівень «ідеологізації» політики наддержав, бо демонізація супротивника та інші містифікації щодо походження протистояння (протистояння добра й зла, світла й темряви тощо) призводили до посилення впливу ірраціональних чинників на практичну політику [12, с.15].

Ще одним важливим чинником формування перетворення «холодного миру» на «холодну війну» став «ядерний фактор» – нове явище в повосенних міжнародних відносинах. Гонка ядерних озброєнь була не наслідком, а скоріше визначальним чинником «холодної війни».

«Ядерний фактор» став новим утіленням традиційного для світових держав підходу до вирішення міжнародних проблем з позиції сили. Наддержави отримали технічну можливість знищити будь-якого опонента, що відрізняло їх від інших держав та підштовхувало до максимальної глобалізації своєї політики. Водночас сааме

ЗМІСТ

Молодий педагог

Angela CĂLĂRAȘ VOCABULARY ACQUISITION THROUGH WORD FORMATION PATTERNS.....	3
Антонів Л., Маліновська Н. В. ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНЦІЇ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	5
Базака О. В., Косарева О.І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ОСОБИСТІСНОГО РОЗВИТКУ ДОШКІЛЬНИКА.....	7
Басюк (Божко) Ю.С., Горопаха Н.М. ОСОБЛИВОСТІ АДАПТАЦІЇ ДО ДОШКІЛЬНОГО ЗАКЛАДУ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	8
Бачинська Л. П., Павлюк Т. О. МУЛЬТФІЛЬМИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ УЯВЛЕНЬ ПРО ГЕОМЕТРИЧНІ ФІГУРИ.....	9
Бедрій Х. Б., Баліка Л. М. ТВОРЧЕ ВИКОРИСТАННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ СПАДЩИНИ ЯНУША КОРЧАКА У РОБОТІ З УЧНЯМИ	11
Бичук С.Б., Горопаха Н. М. ІНТЕРАКТИВНІ ФОРМИ ПІДВИЩЕННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ БАТЬКІВ ВИХОВАНЦІВ ДОШКІЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	12
Близнак Н. В., Косарева Г. М. ДОСЛІДЖЕННЯ РОЗВИТКУ УВАГИ В УЧНІВ ДОПОМІЖНОЇ ШКОЛИ.....	14
Блищик А.В., Падалка О.І. ОРГАНІЗАЦІЯ ІГРОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ.....	14
Богів І. Г., Джава Н. А. МІСЦЕ ІНТЕРНЕТ-КОНТЕНТУ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ...16	
Бодейко С. В., Падалка О.І. ВИХОВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ВПЕВНЕНОСТІ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	18
Божук М. Р., Степанова О.І. ЛЕКСИЧНА КОМПЕТЕНЦІЯ ЯК СКЛАДОВА МОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	19
Бондар А.В., Цяк Ю.В., Кирилецька Г.М. СУЧАСНІ ВИМОГИ ДО ПРОВЕДЕННЯ УРОКІВ МАТЕМАТИКИ.....	21
Бондар О. Г. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ЕКОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ В УКРАЇНІ (1958 – 1991 РР.).....	23
Бондарець М. А., Петренко О. Б. СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ «ВАЖКОВИХОВУВАНІСТЬ»У ПЕДАГОГІЧНІЙ ДУМЦІ 20– 30-Х РР. ХХ СТ.....	24
Бондарук А. О., Степанова О. І. РОЛЬ УСНОЇ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ У ФОРМУВАННІ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	26
Бондарчук О. В., Павлюк Т. О. ЗАСТОСУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	27
Будкевич О. В., Стельмашук Ж. Г. ФІЗИЧНА ПІДГОТОВЛЕНІСТЬ УЧНІВ СЕРЕДНЬОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ: СТАТЕВІ АСПЕКТИ.....	28
Бурик Н. Л., Петренко О. Б. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	29
Василишин С. С., Горопаха Н. М. ВИХОВАННЯ МОРАЛЬНО-ВОЛЬОВИХ ЯКОСТЕЙ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ У ПРОЦЕСІ ЧЕРГУВАННЯ.....	30
Висоцька О. В., Маліновська Н. В. ДИДАКТИЧНІ ІГРИ У ПІДГОТОВЦІ ДІТЕЙ ДО ЗАСВОЄННЯ ГРАМОТИ.....	32
Віннікова Я. Е., Шевців З. М. ВИХОВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЗАСОБІВ НАРОДНОЇ ПЕДАГОГІКИ У ФОРМУВАННІ МОРАЛЬНИХ ЦІННОСТЕЙ В УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	33
Гаврилюк Л. В., Казначєєва Л. М. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ВПЛИВОВОСТІ СЛОВА ВЧИТЕЛЯ ЗА В.О.СУХОМЛИНСЬКИМ.....	35
Гаврилюк М. В., Джемдєра К. В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ЗНАТЬ ДІТЕЙ СТАРОГО ВІКУ У ДНЗ.....	37
Гаврилюк О. О., Горопаха Н. М. ФОРМУВАННЯ КРЕАТИВНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ У ПРОЦЕСІ ПІЗНАННЯ ПРИРОДИ	39
Галайчук М. В., Горопаха Н. М. ПРОБЛЕМНІ МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ПРИРОДИ.....	41
Галатюк М. Ю., ЦІННІСНИЙ ПОТЕНЦІАЛ РОЗВИТКУ СПОРТИВНОЇ КУЛЬТУРИ УЧНІВСЬКОЇ ТА СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ.....	43
Герман Т.Й., Галатюк Ю.М., ЗАСТОСУВАННЯ МОДЕЛЮВАННЯ ТА АНАЛОГІЇ ПРИ ВИВЧЕННІ ВІЛЬНИХ ЕЛЕКТРОМАГНІТНИХ КОЛИВАНЬ У ПРОФІЛЬНИХ КЛАСАХ.....	45
Гмерніцька Л. Я., Джемдєра К.В.,СУЧАСНІ ПІДХОДИ ЕКОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	47
Гречун І. П., Маліновська Н. В. РОЗВИТОК СЛОВЕСНОЇ ТВОРЧОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ КАЗКИ.....	49
Гринькова Н. М., Борей В. І., Токарська Ю. А. ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ШКОЛЯРІВ ДО НАВКОЛИШНЬОГО СВІТУ ЯК ВАЖЛИВА УМОВА РОЗВИТКУ ВИХОВАНОСТІ.....	51
Груша В., Козлюк О.А. ІНТЕГРОВАНІЙ ПІДХІД ДО ВАЛЕОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	53
Губеня А. О., Маліновська Н. В. ОПИС – ОСНОВА ЗВ'ЯЗНОЇ РОЗПОВІДІ.....	54

Гулюк Т. Ф., Стельмашук Ж. Г., СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИХОВАННЯ ДИСЦИПЛІНОВАНOSTI У ЗАКЛАДАХ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ.....	55
Давидюк І.А., Степанова О. І. ФОРМУВАННЯ ОБРАЗНОГО МОВЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	56
<i>Давидюк Т.В., Козлюк О.А., ВИКОРИСТАННЯ ІГОР-ГОЛОВОЛОМОК У РОЗУМОВОМУ ВИХОВАННІ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....</i>	57
<i>Денисюк І.О., Косарева Г.М., ФОРМУВАННЯ ПІЗНАВАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ ДІТЕЙ З ПОРУШЕННЯМИ МОВЛЕННЯ ЗАСОБАМИ СЮЖЕТНО-РОЛЬОВИХ ІГОР.....</i>	58
Димарчук Л. В., Горопаха Н.М., ФОРМУВАННЯ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ІНТЕРЕСУ ДО МАТЕМАТИКИ ЗАСОБАМИ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ.....	59
Дмитрук М. С., Пустовіт Г. П. ПРОБЛЕМА «ВАЖКИХ» ДІТЕЙ У ПЕДАГОГІЧНИХ ПОГЛЯДАХ В.О.СУХОМЛИНСЬКОГО.....	60
Довгалюк В. І., Боровець О.В., СУТНІСТЬ І СТРУКТУРА ПОНЯТТЯ «САМООСВІТНЯ ДІЯЛЬНІСТЬ СТУДЕНТІВ».....	61
Дравецька О.М., Козлюк О. А., НАРОДНА РУХЛИВА ГРА ЯК ЗАСІБ ВИХОВАННЯ ПОЧАТКОВИХ ПАТРІОТИЧНИХ ПОЧУТТІВ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	63
Дутчак Т. І., Руденко Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ГЕНДЕРНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ ДОШКІЛЬНИКІВ В УМОВАХ ДНЗ.....	64
Жигула І. Г., Пасічник Я. А., МЕТОДИЧНА СИСТЕМА ФОРМУВАННЯ ОБЧИСЛЮВАЛЬНИХ НАВИЧОК МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ЗАХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИХ ТА УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛАХ.....	66
Жовнір А. О., Маліновська Н.В. ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ ЯК ЦІННІСТЬ.....	67
Жолдош Н. В., Потапчук Т.В. ДО ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СИСТЕМІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	68
Затірка М.В., Шелестюк К.В., Куруц Х.І., Прокопчук Т. П., Кирилецька Г.М., ТЕСТОВА ПЕРЕВІРКА ЗНАНЬ З МАТЕМАТИКИ.....	70
<i>Захарчук Н. П., Маліновська Н. В., ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ВИРАЗНОСТІ МОВЛЕННЯ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....</i>	71
Зелінська К., Козлюк О.А., ФОРМУВАННЯ ЦІЛІСНОЇ ОСОБИСТОСТІ ДИТИНИ В ПРОЦЕСІ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ.....	72
Карась М. В., Джава Н. А., МЕТОДИКА ІНТЕНСИФІКАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ.....	74
Кибучкевич К. В., Баліка Л. М., ОСОБЛИВОСТІ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	75
Кидюк В. М., Маліновська Н. В. ОРГАНІЗАЦІЯ РАЦІОНАЛЬНОГО РУХОВОГО РЕЖИМУ ДІТЕЙ 5-6 РОКІВ У ЗАКЛАДАХ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	77
Кілієвич Д. М., Пустовіт Г. П., ПРОБЛЕМА ПІДГОТОВКИ ФІТНЕС-ТРЕНЕРІВ У ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	78
Ковалевська І. В., Оксенюк О. В., МАРКЕТИНГ ОСВІТНИХ ПОСЛУГ У ЗНЗ.....	79
Коваль Ю. Л., Янцур Л. А., ПЕРСПЕКТИВНІСТЬ І НАСТУПНІСТЬ У РОБОТІ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО КОМПЛЕКСУ (ШКОЛА-ДИТЯЧИЙ САДОК) У ФОРМУВАННІ ХУДОЖНЬО-ОБРАЗОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ.....	81
Ковальчук Ю., Горопаха Н. М., ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У ГРОМАДСЬКИХ МІСЦЯХ.....	82
Компан Б. В., Косарева О.І., ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	83
Корнійчук О. В., Баліка Л. М. ВІКОВІ ОСОБЛИВОСТІ ФІЗИЧНОГО РОЗВИТКУ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	84
Коробка А. В., Музичук К. П. МІКРО-НАВЧАННЯ НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ У ШКОЛІ.....	85
Колесник С. С., Крижановська Т.І. ТВОРЧІСТЬ М.Д.ЛЕОНТОВИЧА ЯК ДЖЕРЕЛО ФАХОВОГО ДОСВІДУ МУЗИКАНТА-ПЕДАГОГА.....	87
Крижановська Н. А., Горопаха Н.М. ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ДОШКІЛЬНИКІВ.....	88
Кулішова О.В., Руденко Н. М., ДОСЛІДЖЕННЯ ПЕДАГОГАМИ ОСОБЛИВОСТЕЙ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ГОТОВНОСТІ ДІТЕЙ ДО ШКІЛЬНОГО НАВЧАННЯ.....	90
Кульчицький В. Ю., Галатюк Ю. М., МАСОВІ ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНІ ЗАХОДИ З ВИКОРИСТАННЯМ НАЦІОНАЛЬНИХ ТРАДИЦІЙ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ У ФОРМУВАННІ СИСТЕМИ СПОРТУ ДЛЯ ВСІХ.....	91
Куруц Х. І., Белешко Д. Т., МЕТОДИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ТЕМИ «ТРИГОНОМЕТРИЧНІ ФУНКЦІЇ. ТРИГОНОМЕТРИЧНІ РІВНЯННЯ І НЕРІВНОСТІ» У ПРОФІЛЬНІЙ ШКОЛІ.....	93
Куруц Я. В., Генсіцька-Антонюк Н. О., РОЗВ'ЯЗУВАННЯ РІВНЯНЬ З ПАРАМЕТРАМИ З ВИКОРИСТАННЯМ ППЗ GRAN1.....	94
<i>Кушнір Г. В., Демчук О. О. КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ ПОНЯТТЯ «ЗВ'ЯЗНЕ МОВЛЕННЯ».....</i>	95
Лавор О. А., Демчук О. О., ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ОБРАЗУ «Я» У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	97
<i>Лапська Д. В., Демчук О. О. СУТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНІ МЕТОДИ»</i>	

<i>Левчук О. В., Павлюк Т. О., РОЛЬ ТА МІСЦЕ ДИДАКТИЧНОЇ ГРИ У ФОРМУВАННІ ПОНЯТТЯ ПРО МНОЖИНУ У ДОШКІЛЬНИКІВ.....</i>	98
<i>Левчунь Н. П., Падалка О. І., НАРОДОЗНАВСТВО ЯК ЗАСІБ СТАНОВЛЕННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ПОЗИЦІЇ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....</i>	100
<i>Ливицький Б. О., Косарева Г. М., ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ ДИТИНИ З ПОРУШЕННЯМ МОВЛЕННСВОГО РОЗВИТКУ ДО ШКОЛИ.....</i>	101
<i>Ликова Т. А., Генсіцька-Антонюк Н. О. ФАКУЛЬТАТИВНІ ЗАНЯТТЯ З МАТЕМАТИКИ ДЛЯ УЧНІВ 5-6 КЛАСІВ.....</i>	102
<i>Лютівський В. О., Стельмашук Ж. Г., ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ ДО ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ ЯК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА.....</i>	103
<i>Ляшук М. М., Баліка Л. М., СПІВПРАЦЯ БАТЬКІВ ТА ШКОЛИ, ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА.....</i>	104
<i>Малініч І. С., Маліновська Н. В., СУТНІСТЬ ТА ЗМІСТ ВИХОВАННЯ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ВІДПОВІДАЛЬНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДОВКІЛЛЯ.....</i>	106
<i>Мамчур І. Я., ОСОБЛИВОСТІ ТА СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ «СТАТЄВЕ ВИХОВАННЯ» МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....</i>	107
<i>Мартинюк О.В., Шугаєва Л. М., НЕОБХІДНІСТЬ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ПОВЕДІНКИ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....</i>	108
<i>Мельничук А. В., Косарева Г.М., ПЕДАГОГІЧНА ТОЛЕРАНТНІСТЬ ЯК ХАРАКТЕРИСТИКА ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВИХОВАТЕЛЯ.....</i>	109
<i>Мерзін М. В., Гусаковська Т. М., ФОРМУВАННЯ ІНТЕГРОВАНОЇ СИСТЕМИ ЗНАНЬ З БІОЛОГІЇ В СУЧАСНІЙ ШКОЛІ.....</i>	110
<i>Микитюк Н.І., Гронь Л.В., ФОРМУВАННЯ У СТАРШОКЛАСНИКІВ АУДИТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....</i>	112
<i>Миронець І.В., Козлюк О.А., ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНИХ НОРМ ПОВЕДІНКИ В УМОВАХ СПІВПРАЦІ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ І СІМ'Ї.....</i>	114
<i>Мулик Д. В., Степанова О. І., ФОРМУВАННЯ ЕКСПРЕСИВНОЇ ЛЕКСИКИ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ КАЗКИ.....</i>	115
<i>Ожелевська Д. О., Степанова О. І., ЗБАГАЧЕННЯ СЛОВНИКА ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗНАМ ЗАСОБАМИ ПОЕТИЧНИХ ТВОРІВ.....</i>	117
<i>Онисковець О. М., Пустовіт Г. П., СПОРТИВНО-ОЗДОРОВЧА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА.....</i>	118
<i>Осіюк А.С., Степанова О. І., ОСОБЛИВОСТІ КОРИГУВАННЯ ЗВУКОВОЇ КУЛЬТУРИ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ ЯК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА: ГЕНЕЗА НАУКОВИХ ПОГЛЯДІВ... </i>	120
<i>Павельчук А. С., Руденко В. М., ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ УЯВЛЕНЬ ПРО ДЕРЖАВНІ СИМВОЛИ УКРАЇНИ У ДОШКІЛЬНИКІВ.....</i>	121
<i>Палій О. Ю., Стельмашук Ж. Г., СУТНІСТЬ ТА КРИТЕРІЇ ГЕНДЕРНОЇ ВИХОВАНOSTІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....</i>	122
<i>Павлусяк О. Л., Тюска В. Б., ЕТНОФЕСТИВАЛЬНИЙ ПРОСТІР ЯК ЗАСІБ ПОШИРЕННЯ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ІДЕЙ.....</i>	122
<i>Панчук С. І., Степанова О. І., ВПЛИВ СЮЖЕТНО-РОЛЬОВОЇ ІГРИ НА РОЗВИТОК НАОЧНО-ОБРАЗНОГО МИСЛЕННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....</i>	124
<i>Пасічник Ю. В., Степанова О. І., КРИТЕРІЇ ОВОЛОДІННЯ НАВИЧКАМИ ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....</i>	125
<i>Петрушенко І. В., Петрук Л. П., ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ НАПОЛЕГЛИВОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....</i>	127
<i>Пецькова І. В., Грицай Н. Б., МЕТОДИ ТА ПРИЙОМИ СТИМУЛЮВАННЯ ПІЗНАВАЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ УЧНІВ 7 КЛАСУ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ.....</i>	128
<i>Пілат Р.В. Гудовсек О.А. ОСОБЛИВОСТІ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....</i>	129
<i>Погуляєва М. С., КОМПЕТЕНТНІСТЬ УЧИТЕЛЯ У СУСПІЛЬСТВІ ЗНАНЬ.....</i>	130
<i>Поліщук Н. І., Петрук Л. П., ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ГУМАНІСТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У СІМ'Ї.....</i>	131
<i>Поліщук О. П., Павелків Р. В., ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНИХ ЦІННОСТЕЙ ЯК ВАЖЛИВИЙ АСПЕКТ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....</i>	132
<i>Полохович Ю. В., Кирилєцька Г. М., ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ НА ОСНОВІ МЕТОДІВ ПРОЕКТІВ.....</i>	133
<i>Почтарук О. О., Косарева О. І., РОЛЬ СЮЖЕТНО-РОЛЬОВИХ ІГОР У ФОРМУВАННІ ЦІННИСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....</i>	134
<i>Почтарук Ю. О., Горопаха Н. М., ВИХОВАННЯ СЕНСОРНОЇ КУЛЬТУРИ ДОШКІЛЬНИКІВ В ІГРАХ З НАРОДНИМИ ІГРАШКАМИ.....</i>	135
<i>Приболовєць О. Л., Гудовсек О.А., СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ «УМІННЯ» В ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....</i>	136
<i>Прокопчук Т. П., Присяжнюк І. М., РОЗРОБКА МЕТОДИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ ДЛЯ ДИСТАНЦІЙНОГО ВИВЧЕННЯ КУРСУ «ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ АНАЛІЗ».....</i>	137

<i>Пунько Ж. С., Падалка О. І., ВИХОВАННЯ ГУМАННОГО СТАВЛЕННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ДО ОДНОЛІТКІВ.....</i>	138
<i>Путіло Р. О., Петрук Л. П., ІГРОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ВИХОВАННЯ ГУМАННОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДОВКІЛЛЯ.....</i>	139
<i>Равлик О. В., Козлюк О. А., ДО ПИТАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....</i>	141
<i>Римша І., Сяська Н. А., МЕТОДИКА ЗАСТОСУВАННЯ ДОСЛІДНИЦЬКИХ МЕТОДІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ АЛГЕБРИ І ПОЧАТКІВ АНАЛІЗУ ЗАСОБАМИ НОВІТНІХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....</i>	142
<i>Савицька І. О., Оксенюк О. В., ОСОБЛИВОСТІ КОМПЛЕКСУ МАРКЕТИНГУ ДЛЯ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....</i>	145
<i>Савостьянова В. М., Козлюк О. А., ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ УЯВЛЕНЬ ПРО ГЕРОІЧНІ ПРОФЕСІЇ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....</i>	147
<i>Савчук Н. Б., Рудь О. Г., ПОПУЛЯРИЗАЦІЯ ЗНАТЬ ДІТЕЙ ПРО ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ.....</i>	148
<i>Савчук С. Ю., Маліновська Н. В., ЦІННО-ЕТИЧНІ СУДЖЕННЯ У СТРУКТУРІ ХУДОЖНЬО-МОВЛЕННЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....</i>	150
<i>Салука Н. М., Павлюк Т. О., КОМП'ЮТЕР ЯК ЗАСІБ АКТИВІЗАЦІЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....</i>	152
<i>Сахарчук І. В., Джеджеря К. В., ВИХОВНІ ОРІЄНТИРИ РОЗВИТКУ МОРАЛЬНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....</i>	154
<i>Святківська В. М., Гронь Л. В., ВИКОРИСТАННЯ КЕЙС-МЕТОДУ У НАВЧАННІ ІНШОМОВНОГО ГОВОРІННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ ЗОШ.....</i>	156
<i>Сень М. В., Павлюк Т. О., ФЕНОМЕН УКРАЇНСЬКОЇ КОЗАЦЬКОЇ ПЕДАГОГІКИ В УКРАЇНІ.....</i>	157
<i>Сергійчук С. О., Безкоровайна О. В., ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ ІНШОМОВНОГО СПІЛКУВАННЯ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ.....</i>	159
<i>Сищук Н. О., Джеджеря К. В., ПЕДАГОГІЧНА ЦІННІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ІГРАШКИ У ВИХОВАННІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....</i>	160
<i>Сілков В. В., Ковальчук І. В. ДО ПИТАННЯ ПРО ТЕРМІНОЛОГІЮ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ.....</i>	161
<i>Стасюк Ю. І., Назаревич В. В., ВПЛИВ ХУДОЖНЬО-ПРОДУКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ЕФЕКТИВНУ РЕАЛІЗАЦІЮ ПСИХОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....</i>	163
<i>Сташко С., ЗМІСТ ПОНЯТТЯ «СИНДРОМ ГІПЕРАКТИВНОСТІ» У ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ.....</i>	164
<i>Стельмашук Ж. Г., Радько А. В., «ПЛАСТ» НА РІВНЕНЩИНІ: ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ.....</i>	166
<i>Стецюк А. І., Руденко Н. М., ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ВИХОВАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В ДІТЕЙ.....</i>	168
<i>Таргоній А. Ю., Руденко Н. М., АНАЛІЗ НАУКОВИХ ПІДХОДІВ ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ГУМАННИХ СТОСУНКІВ МІЖ ХЛОПЧИКАМИ І ДІВЧАТКАМИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....</i>	170
<i>Тарнавська О. О., ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ АКТИВІЗАЦІЇ РОЗУМОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДОШКІЛЬНИКІВ З ПОРУШЕННЯМ МОВЛЕННЯ ЗАСОБАМИ ГРИ.....</i>	172
<i>Yuliia Lea, Oleksandr Tymoschuk, PROBLEMS AND WAYS OF UKRAINIAN IMMIGRANTS' CHILDREN ADAPTATION IN AMERICAN SCHOOLS.....</i>	173
<i>Тимчук О. О., Павелків О. М., МЕТОДИКА ЗАСТОСУВАННЯ ВЛАСТИВОСТЕЙ ПРЯМОКУТНИХ ТРИКУТНИКІВ ДО РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ.....</i>	157
<i>Федас М. М., Шевців З. М., ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ПОЛІКУЛЬТУРНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ.....</i>	176
<i>Федорова Н. В., Петренко О. Б., ПЕДАГОГІЧНА СИСТЕМА В СУХОМЛИНСЬКОГО ЯК ЯВИЩЕ ПЕДАГОГІЧНОЇ ДУМКИ ХХ ст.....</i>	178
<i>Фесюк О. Є., Петренко О. Б., ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ В ПЕДАГОГІЧНІЙ ТВОРЧІЙ СПАДЩИНІ Г. ВАЩЕНКА.....</i>	179
<i>Фещенко О. П., ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОЧАТКОВОГО ЕТАПУ ПІДГОТОВКИ СКРИПАЛІВ В ДИТЯЧІЙ МУЗИЧНІЙ ШКОЛІ.....</i>	180
<i>Фомчук М. Ю., Степанова О. І., ВПЛИВ РОДИННО-МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ НА РОЗВИТОК МОВЛЕННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ.....</i>	182
<i>Хільчук О. А., Кирилецька Г. М., АНАЛІЗ ВИВЧЕННЯ І ЗАПОБІГАННЯ ТИПОВИХ ПОМИЛОК З МАТЕМАТИКИ У ПРОФІЛЬНІЙ ШКОЛІ.....</i>	183
<i>Хоменко І. В., Пустовіт Г. П., САМОСТІЙНІ ЗАНЯТТЯ В СИСТЕМІ НАВЧАННЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ У ЗАКЛАДАХ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ.....</i>	185
<i>Хомич Т. О., Галатюк Ю. М., РОЗШИРЕННЯ ДИДАКТИЧНИХ ФУНКЦІЙ ЛАБОРАТОРНОГО ФІЗИЧНОГО ПРАКТИКУМУ НА ОСНОВІ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИХ ЗАДАЧ.....</i>	186
<i>Цибульська М. В., Джеджеря К. В., ВЗАЄМОДІЯ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ І СІМ'Ї З ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК БЕЗПЕЧНОЇ ПОВЕДІНКИ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....</i>	188
<i>Цісарук В. Р., Галатюк Ю. М., ПОЄДНАННЯ ТЕОРЕТИЧНОГО ТА ЕМПІРИЧНОГО У ВИВЧЕННІ ЗАКОНІВ ПОСТІЙНОГО СТРУМУ В ПРОФІЛЬНИХ КЛАСАХ.....</i>	190
<i>Черуха А. В., Симонович Н. В., ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ТЕХНІКО-ТЕХНОЛОГІЧНИХ ЗНАТЬ І ВМІНЬ У УЧНІВ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ З ВИКОРИСТАННЯМ ВЕБ-КВЕСТ ТЕХНОЛОГІЙ.....</i>	192

<i>Чилій І. В.</i> , Петренко О. Б., ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ КРАЄЗНАВЧОЇ РОБОТИ В ШКОЛІ.....	194
<i>Чорнобай І. А.</i> , Маліновська Н.В., ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	195
<i>Шаламай Т. В.</i> , Грицай Н. Б., УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИКИ ПРОВЕДЕННЯ УРОКУ БІОЛОГІЇ ЗАСОБАМИ МУЛЬТИМЕДІА.....	196
<i>Шевчук О. М.</i> , Галатюк Ю. М., ВИКОРИСТАННЯ ДОМАШНЬОГО НАВЧАЛЬНОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ В РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ ФІЗИКИ.....	197
Шевчук В. В., Павелків О. М. МЕТОДИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ УЧНІВ 5-6 КЛАСІВ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ТА СКЛАДАТИ МАТЕМАТИЧНІ ЗАДАЧІ.....	200
<i>Шелестюк К. В.</i> , <i>Горбатюк Ю.М.</i> , Демчик С. П., ВИКЛАДАННЯ КУРСУ «ТЕОРІЯ ЙМОВІРНОСТЕЙ І МАТЕМАТИЧНА СТАТИСТИКА» В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	201
<i>Шикула З. О.</i> , Косарева Г. М., ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМИ ІНКЛЮЗИВНОГО НАВЧАННЯ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ.....	202
<i>Шимко А. А.</i> , Гудовсек О.А., ЗМІСТ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ У СУЧАСНИХ ПОЗАШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ УКРАЇНИ.....	203
Шустакова Д. В., Косарева О. І. ФОРМУВАННЯ ОБРАЗУ СВІТУ У ДИТИНИ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ.....	205
<i>Юрковець А. В.</i> , Клекоць Г. Я. МЕТОДИКА НАВЧАННЯ УЧНІВ ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНОГО ПРОФІЛЮ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ТРИГОНОМЕТРИЧНІ РІВНЯННЯ.....	208

Молодий психолог

Громик Н. В., Камінська О.В. ПСИХОЛОГІЧНІ ЗАСОБИ ПОДОЛАННЯ СТРАХУ В ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	209
Лехкобит М. В., Камінська О. В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОЯВИ ІНТЕРНЕТ-ЗАЛЕЖНОСТІ В ПІДЛІТКОВОМУ ВІСІ.....	210
Ліщук І. А., Камінська О. В. РЕФЛЕКСІЯ ЯК ВЛАСТИВІСТЬ СВІДОМОСТІ.....	212
Панасюк В. М. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСНОВИ МІНІМІЗАЦІЇ АГРЕСИВНИХ ПОВЕДІНКОВИХ КОНСТРУКЦІЙ У СЕРЕДОВИЩІ МОЛОДІЖНИХ СУБКУЛЬТУР.....	214

Молодий природодослідник

Берестень О. Ю., Воловик Г.П. ЕХІНОКОКОЗ ЛЮДЕЙ НА РІВНЕНЩИНІ	216
Бондар А. В., вартенко О. М., Присяжнюк І. М. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСУ ЗНЕЗАЛІЗНЕННЯ ПІДЗЕМНИХ ВОД.....	218
Демчук В. В. РОДЮЧІСТЬ ҐРУНТІВ ТА ФАКТОРИ ЇХ ПІДТРИМАННЯ В СУЧАСНИХ АГРОФІТОЦЕНОЗАХ.....	220
Дунайчик А. В., Сяська І. О., СКЛАДАННЯ ОРНІТОЛОГІЧНОГО МАРШРУТУ БЛОКРИНИЦЬКИМ ЗАГАЛЬНОЗООЛОГІЧНИМ ЗАКАЗНИКОМ.....	222
Захарчук А. Г., Рудь О. Г. БІОІНДИКАЦІЯ СТАНУ ВОДИ РІЧКИ КУСТИНКА ЗА ВОДНИМИ РОСЛИНАМИ.....	223
Зубкович І.В., здобувач ступеня PhD, Лико С. М., кандидат сільськогосподарських наук, професор ПЕРЕРОЗПОДІЛ ЦЕЗІЮ-137 В ҐРУНТАХ ВОДОЗБОРУ ОЗ. ОСТРІВСЬКЕ (ВОЛИНСЬКЕ ПОЛІССЯ)	225
Нестерчук М. О. ВИГОДИ ВІД ВДОСКОНАЛЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ДЕРЕВООБРОБНОЇ ГАЛУЗІ.....	226
Кирильчук О. О., Мельник В. Й. ЕНТОМОФАУНА НАЦІОНАЛЬНОГО ПРИРОДНОГО ПАРКУ «ЦУМАНСЬКА ПУЩА».....	228
Кузьміна О. В. ЗАСТОСУВАННЯ НОВІТНІХ НАУКОВИХ ДОСЯГНЕНЬ У СУДОВО-ЕКСПЕРТНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	229
Ляса З. С., Рудь О. Г. ЕНТОМОФАУНА УРОЧИЩА ПАПИКИ НАЦІОНАЛЬНОГО ПРИРОДНОГО ПАРКУ «ЦУМАНСЬКА ПУЩА».....	230
Ляшецький І. А. ДОСЛІДЖЕННЯ ФАЛЬСИФІКОВАНИХ СПИРТНИХ НАПОЇВ. ВСТАНОВЛЕННЯ ЄДИНОГО ДЖЕРЕЛА ЇХ ПОХОДЖЕННЯ ШЛЯХОМ ВИЗНАЧЕННЯ НАЯВНОСТІ МІКРОДОМІШОК МАЛОЛЕТКИХ ОРГАНІЧНИХ СПОЛУК.....	232
Мосійчук В. І., Трохимчук І. М. ЕТНОФАУНІСТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ БДЖІЛ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ.....	236
Парфенюк І.О., Воловик Г.П., МОНІТОРИНГ ПОШИРЕННЯ ASCARIS LUMBRICOIDES І TRICHOSEFALUS TRICHIURIS СЕРЕД НАСЕЛЕННЯ РІВНЕНЩИНІ.....	237
Редько К. В., Гусаковська Т. М. АНАЛІЗ ФЕНОЛОГІЧНИХ СПОСТЕРЕЖЕНЬ ЗА ПРЕДСТАВНИКАМИ РОДИНИ CHRYSOMELIDAE В БІОЦЕНОЗАХ РІВНЕНСЬКОГО РАЙОНУ.....	240
Смажна О., Марциновський В. П. ШКІДНИКИ ПЛОДОВО-ЯГІДНИХ КУЛЬТУР с. НОВО-УКРАЇНКА.....	242
Соколовський В. В., Демчук В. В. КОРЕЛЯЦІЯ СИСТЕМИ УДОБРЕННЯ ПОСІВІВ ПШЕНИЦІ М'ЯКОЇ ТА РОЗВИТКУ НА РОСЛИНАХ САЖКОВИХ ХВОРОБ.....	244

Толочик І. Л. АНТРОПОГЕННЕ НАВАНТАЖЕННЯ НА БАСЕЙН Р. СТИР В МЕЖАХ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ.....	245
Шкрібій К. С., Марциновський В. П. КЛІЩІ ЯК ПЕРЕНОСНИКИ ПРОПЛАЗМОЗУ У БЕЗПРИТУЛЬНИХ СОБАК МІСТА РІВНОГО.....	247
Шукрута Л. В., Воловик Г. П. ШКОДОЧИННІСТЬ ВЕРХІВКОВОГО КОРОЇДА (IPS ACUMINATUS) СОСНИ ЗВИЧАЙНОЇ (PINUS SILVESTRIS) ОСТРІВСЬКОГО ЛІСНИЦТВА.....	248

Молодий IT-спеціаліст

Bushev A.A., Lukianov P.V. AUTOMATION OF INTELLECTUAL GAMES IN UNIVERSITIES (АВТОМАТИЗАЦІЯ ПРОВЕДЕННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ ІГОР У ВНЗ).....	250
Козак Т. О., Петренко С. В. РОБОТА З REST API МЕСЕНДЖЕРА Viber.....	251
Луцюк О. П. ПРИНЦИПИ БЕЗПЕЧНОГО ІНТЕРНЕТ-ВИКОРИСТАННЯ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В ОПЕРАЦІЙНИХ СИСТЕМАХ «WINDOWS»	252
Сидорчук Д. А., Петренко С. В. РОЗРОБКА ТА ВПРОВАДЖЕННЯ ДОДАТКУ ДЛЯ МЕНЕДЖМЕНТУ БОТА «СТУДЕНТ РДГУ».....	254
Шинкарчук Н. В. ЕКОСИСТЕМА РИНКУ І СФЕРИ ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ.....	256

Молодий історик

Абрамець Р. О., Десятничук І. О. СТАНОВИЩЕ ОСВІТИ НА УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ У СКЛАДІ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ У КІНЦІ XVII-XVIII ст.....	258
Биков О. В., Северова О. В. БОНАПАРТИСТСЬКА ТЕОРІЯ В ГОЛЛІСТСЬКІЙ ПРАКТИЦІ.....	230
Бухалок А. Ф., Слесаренко А. В. РОЗВИТОК КИТАЙСЬКИХ АРМІЙ ПЕРІОДУ ЧЖАНЬГО («ВОЮЮЧИХ ЦАРСТВ») 475-221 рр. до н. е.....	261
Гергелюк О. І., Мартинчук І. І. СТРАТЕГІЯ БОРОТЬБИ З ГЛОБАЛЬНИМ ТЕРОРИЗМОМ ДЖ. БУША МОЛОДШОГО (2001-2009 рр.).....	262
Зиль В. П., Михальчук Р. Ю. ЕКОНОМІЧНИЙ АСПЕКТ ГОЛОКОСТУ (НА ПРИКЛАДІ РІВНЕНЩИНИ).....	264
Коняхін Ю. О., Гуменюк О. В. ПОСТАТЬ ІЛАРІЯ КАРБУЛИЦЬКОГО: ІСТОРИОГРАФІЯ ПИТАННЯ.....	267
Корнійчук М. В., Карпукіна Т. О. ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ ПЕРІОДУ ПРОГОЛОШЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ В УКРАЇНІ У СВІТОВОМУ КОНТЕКСТІ.....	268
Лашук П. В., Литвинчук А. І. ВІДНОВЛЕННЯ ТА ДІЯЛЬНІСТЬ ТОВАРИСТВА «ПРОСВІТА» У РІВНОМУ ПЕРІОДУ НАЦИСТСЬКОЇ ОКУПАЦІЇ (1941-1944 рр.).....	270
Маркопольська Г. Б., Філіпчук І. В. ОРДЕН РОЗЕНКРЕЙЦЕРІВ: ЧУЖЕ ТА МОДЕРНЕ В ІСТОРІЇ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ В ОСТАННІЙ ЧВЕРТІ XVIII СТОЛІТТЯ.....	271
Мороз В. В., Філіпчук І. В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ПРОЯВ ФЕНОМЕНУ ТЕРОРИЗМУ.....	272
Мороз Н. М., Галуха Л. Ю. ПЕРШИЙ ЕМІГРАЦІЙНИЙ ПОТІК УКРАЇНЦІВ ДО КАНАДИ І США.....	274
Нижник Д. В., Плюта Н. В. СТАНОВЛЕННЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ІСПАНСЬКОЇ КОЛОНІАЛЬНОЇ ІМПЕРІЇ КІНЕЦЬ XV – ПЕРША ПОЛОВИНА XVII СТОЛІТЬ.....	276
Ососкало Г. Ю., Северова О. В. СЕЦЕСІОНІЗМ ЯК КРАЙНЯ ФОРМА СЕПАРАТИЗМУ НА ПРИКЛАДІ КАТАЛОНІЇ.....	278
Пилипчук А. С., Михальчук Р. Ю. ВИТОКИ «ХОЛОДНОЇ ВІЙНИ».....	281
Полухович І. В., Ворон О. П., РЕЛІГІЙНЕ ЖИТТЯ РІВНЕНЩИНИ У 50-60-х РОКАХ ХХ СТОЛІТТЯ.....	283
Полухович М. А., Плюта Н. В. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНЕ ТА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНЕ СТАНОВИЩЕ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ В 1921-1939 рр.....	285
Сергійчук С., Михальчук Р. Ю. КУЛЬТ ОСОБИ СТАЛІНА В РАДЯНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ 1920-1930-х рр.....	287
Старжець В. І., Давидюк Р. П. ОСВІТА ЯК ПОЛЕ БОЮ: ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКА ШКОЛА У ПРОТИСТОЯННІ РАДЯНСЬКОЇ ВЛАДИ ТА НАЦІОНАЛІСТИЧНОГО ПІДПІЛЛЯ (1944-1953 рр.).....	289
Тарарук Д. П., Шеретюк В. М., МІЖКОФЕСІЙНІ КОНФЛІКТИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ В УКРАЇНІ.....	290
Товщик А. Г., Озимчук О. Б. СПРИЙНЯТТЯ ОБРАЗУ АЛЕНОРИ АКВІТАНСЬКОЇ В РІЗНІ ІСТОРИЧНІ ЕПОХИ.....	292
Фаєвська Л. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ПОГЛЯД НА НАСЛІДКИ ВЕРСАЛЬСЬКОЇ СИСТЕМИ ДОГОВОРІВ ТА ЛІГУ НАЦІЙ.....	294
Чередніченко Ю. Ю., Сняк С. Л. РОЗВИТОК ЯПОНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ 1945 – ПОЧАТОК 2000-их РОКІВ.....	295

Шеремета Ю. М., Шеретюк В.М. ЄВГЕН КОНОВАЛЕЦЬ НА ЧОЛІ НАЦІОНАЛЬНО-ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ В МІЖВОЄННИЙ ПЕРІОД.....	297
Шинкарук П. Ю., Мартинчук І. І. ТИХООКЕАНСЬКИЙ ТЕАТР БОЙОВИХ ДІЙ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ: ПЕРЕВАГА ЯПОНСЬКИХ СИЛ.....	298

Молодий філолог

Angela CĂLĂRA, Alecu Russo ON WORD FORMATION IN THE ENGLISH LANGUAGE.....	230
Bogdan Silvia, Senior Lecturer, Alecu Russo A Comparative Study of Epithets from English into Romanian (based on The Season of Divorce by J. Cheever).....	302
Bogdan Silvia, Senior Lecturer, Alecu Russo Analysis of Gender Construction in English Proverbs.....	305
Бут Д. І., Палій В. П. ПРОБЛЕМА МОДАЛЬНОСТІ БЕЗОСОБОВИХ ЗВОРОТІВ У ФРАНЦУЗЬКІЙ МОВІ.....	308
Калісецька В. С., Палій В. П. СЕМАНТИКО-СТРУКТУРНЕ ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «НАІНЕ» (НЕНАВИСТЬ) В ФРАЗЕОЛОГІЗМАХ ФРАНЦУЗЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ.....	310
Ковальчук К. О., Палій В. П. ДІАХРОНІЧНИЙ АСПЕКТ ФРАНЦУЗЬКОЇ АВТОРСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ КАЗКИ.....	312
Кузьмич Т., Кузьмич О. О. БЕЗСУБ'ЄКТНІ НЕПОВНІ РЕЧЕННЯ ЯК ОЗНАКА МОВЛЕННСВОЇ ЕКОНОМІЇ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ ВАЛЕРІЯ ШЕВЧУКА «ПРИВИД МЕРТВОГО ДОМУ»).....	312
Лук'янчук Н. О., Шульжук Н. В. ФРАЗЕОЛОГІЧНИЙ ФОНД РОМАНУ МАРІЇ МАТЮС «СОЛОДКА ДАРУСЯ».....	314
Майко С. С., Шульжук Н. В. ПАРЦЕЛЯЦІЯ ЯК ЗАСІБ ЕКСПРЕСИВНОГО СИНТАКСИСУ В РОМАНІ В. ЛИСА «КРАЇНА ГІРКОЇ НІЖНОСТІ».....	315
Момотюк С. І., Палій В. П. ЕКСПРЕСИВНІ ФУНКЦІЇ КАЛАМБУРІВ У ФРАНЦУЗЬКІЙ РОЗМОВНІЙ МОВІ.....	317
Мороз Н. М., Мороз Л. В. ЛІНГВІСТИЧНИЙ АСПЕКТ БІНАРНИХ КОНЦЕПТІВ «ЛЮБОВ/LOVE» ТА «НЕНАВИСТЬ /HATE (HATRED)».....	318
Мороз М. С., Палій В. П. АНТРОПОНОМІНАЦІЯ У СФЕРІ ФРАНЦУЗЬКОЇ ГАСТРОНОМІЇ.....	320
Ясногурська Л. М. ВИКОРИСТАННЯ НЕТРАДИЦІЙНИХ ФОРМ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	321

Молодий мистецтвознавець

Воят І. О., Костюк Л. К. ПАМ'ЯТКИ САКРАЛЬНОЇ АРХІТЕКТУРИ м. ДУБНО.....	323
Димченко С. С. ПРОБЛЕМА ПСИХОЛОГІЧНОЇ СУМІСНОСТІ ВИКОНАВЦІВ В АНСАМБЛЕВОМУ МУЗИКУВАННІ В КЛАСІ УДАРНИХ ІНСТРУМЕНТІВ.....	325
Кіт З. П. ЖИТТЄВИЙ І ТВОРЧИЙ ШЛЯХ ВОЛОДИМИРА ІВАСЮКА, ТВОРЦЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЕСТРАДНОЇ МУЗИКИ ХХ СТ.....	325
Король О. П., Костюк Л. К. ПОСТАТЬ МИКОЛИ ЛЕОНОВИЧА В УКРАЇНСЬКІЙ МУЗИЧНІЙ КУЛЬТУРІ ПЕРІОДУ КІНЦЯ ХІХ ст. – ПЕРШИХ ДЕСЯТИЛІТЬ ХХ ст.....	327
Кравчук Я. А., Глушук О. Г. КУЛЬТУРА СПІЛКУВАННЯ У ВІРТУАЛЬНО-КОМУНІКАЦІЙНОМУ ПРОСТОРІ: ВИКЛИКИ СЬОГОДЕННЯ.....	328
Кулінка І. В., Костюк Л. К. ХУДОЖНИК ІВАН МАРЧУК – ОДИН ІЗ 100 ГЕНІВ СУЧАСНОСТІ: ЖИТТЯ, ТВОРЧИСТЬ, ВИКЛИКИ.....	329
Кучина Н. І. ІНФРАСТРУКТУРА РИНКУ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ СФЕРИ В ПЕРІОД СТАНОВЛЕННЯ РИНКОВИХ ВІДНОСИН.....	330
Логвиченко А. С., Казначєєва Л. М. МУЗЕЇ В СТРУКТУРІ КУЛЬТУРИ м.НОВОГРАД-ВОЛИНСЬКИЙ.....	333
Ляшенко М. В., Тюска В. Б. КВЕСТ ЯК ФОРМА КУЛЬТУРНО-ДОЗВІЛЛЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	335
Поліщук А. В. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЗАКЛАДІВ КУЛЬТУРИ КЛУБНОГО ТИПУ В УМОВАХ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ РЕФОРМУВАННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.....	338
Приймачук М. О., Тюска В. Б. КУЛЬТУРНО-ДОЗВІЛЛЕВА ДІЯЛЬНІСТЬ: ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ.....	336
Усик О. С. ЖИТЛО В ДУХОВНОМУ СВІТІ УКРАЇНЦІ.....	341
Харитон І. М., Андрушак Д. І. НАЦІОНАЛЬНА ЗАСЛУЖЕНА АКАДЕМІЧНА КАПЕЛА УКРАЇНИ «ДУМКА» – ЗАКОНОДАВЕЦЬ ВІТЧИЗНЯНИХ ТРАДИЦІЙ ХОРОВОГО МИСТЕЦТВА В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ.....	343
Цимко А. ТЕХНІКА ГРИЗАЙЛЬ В СУЧАСНОМУ ІКОНОПИСІ.....	345
Янчарук Р. В., Пастушенко А. С. ТЕОРЕТИЧНІ ТА МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ВОКАЛЬНО-ХОРОВОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ: ІСТОРІОГРАФІЯ ПРОБЛЕМИ.....	348